

Venerabilis domini Alberti
magni predicatorum ordinis: quon
dani Ratisponensis episcopi: postilla i
euangelium beatissimi Iohannes ad instancias
summi pontificis pro extirpatione heret
icorum tunc vigentibus rome lecta feli
citer incusat.

Aquila grandis magna alarum longo
membrorum ductu plena plumis et vicieta
re: rexit ad libanum et tulit inde me
dullam cedri. Ezech. xvij. In ista
auctoritate ostendat Iohannes euan
gelista in scribendo euangelium a sex
in quibus percellit in scribendo. Quoniam
per misericordiam est a figura quam habet inter
euangelistas per hoc quod dicit Aquila
grandis secundum est altitudo atque
placoides per hoc quod dicit magnarum
alarum. tertium est ordo dispositio eius
in partibus materie quam scribebit in hoc
quod dicit Logos membrorum ductus quod
tum est multitudo misteriorum et sac
mentorum per hoc quod dicit plena plu
mis et varietate. quartum est conse
cilio per hoc quod dicit methaforice re
mit ad libanum. sextum et ultimum est
assimilatio incorruptionis quam in
tedit per sacramenta descripta et hoc
typice denotatur per hoc quod dicit. tu
lit inde medullam cedri. Figura autem
quam adipiscitur in scribendo notatur
in hoc quod dicitur Aquila grandis.
In quo notatur duo scilicet figurae per
prietates et eiusdem virtualis quanti

tas figurae proprietates propter sex a qua
le proprietates iohannem attribuitur
Aquila enim acute videt ita ut etiam
sole in rota irreuerberata acie oculi
aspicere dicatur propter quod visus
acuminatus: aquila ab acumine nomine
accipies vocem et ad hunc pullos an
fui sint probare dicit. Cum enim de
ouibus egressi iam per naturam coadua
tos habent oculos quilibet pul
lo per ad rotam solis videndum dispo
nit et cuiuscumque oculo lacrari co
spexit: illum abicit et quem illo per pa
ti sole irreverberata pupilla dep
enderit: hunc tamquam suum fouet et
nutrit. Ita Iohannes irreverberato sti
lo ad lumine verbi quod Sap. viij.
candor lucis et ne dicit se curvit
et hereticos hoc est lumine aspicere
non valentes deinde ecclesie abicit. Ca
tholicos autem hunc lumine ituentes sine
ra fide in ecclesie modo sua doctrina
fouet et nutrit. viii Ezech. p. Fac
es aquile desuper ipsorum quatuor. alij
enim euangeliste humanitate hominis ibi
super Christi describunt: parvum se ad similitudinem
eius eleuantes. hic autem ad eternam diuinitatis se attollit et per de
natuitatem humana se intromittit
Ezech. p. Facies aquile extensa desuper
erat et dicit Augustinus. Quod si paulo
alcius intonasset: totus mundus non
intellexisset. propter quod in psalmis dicit
de ipso tamquam impleta quod impleta non
est videt tota secreta purus homo
purus. Hoc aquila dicit grandis

virtuali gradie qz cū sint tres
magnitudines visiois intellā-
lis. s. videre itellālia dīma visi-
one corporali siue sensibili. videre
intellālia dīma visione pmagi-
naria. Et videre itellālia dīma
visione intellāli simplici. apf
qz visioes paulus scđe Corin-
thij. cū dīma consiperet se in ter-
um celū raptū fuisse gloriaf. Jo-
hānes īnes istas visioes ē adep-
tus. De corporali enī ipē dicit. i. ca-
noica. i. qd̄ vidim? et audim?
et mān? nrē tractauerūt de verbo
vite hoc ānūciāmus vobis. De
pimaginaria āt dīat Apoc. i. qd̄
vides scribe in libro et mitte sep-
tem ecclesias qz sunt in asya. De i-
tellāli vo dīat Job. ix. quivi-
dit testimoniū perhibuit et ille
scit qz vēa dīat. et ideo visione in-
tellāli cōtemplatus eterna ver-
bi. visioe pimaginaria dispensa-
cōem et gubernacōem ecclēsievī
qz in finem. et visione corporali hu-
mana vbi vidit. ex quibz in epi-
stolis ecclēsiā ad fidē erudiuit. qz
et a tribz intellectum eius illum-
natibus didicat. Primū quidem
sanctispirit? inspiracione. scđm a-
gelica illuminacōe. tertium autē
ibz xpī corporali instructōe. de p-
mo dīat Job. xxxii. vt video spi-
ritus ē in homībus. et inspiracio
altissimū dat intelligēciā. i. Co-
rinthij. nos autē nō spiritū hu-
ius mundi accepim? h spiritum qz

ex deo ē vt sciāmus qz a deo dona-
ta sunt nobis. de scđo Dan. viij.
gabriel fac intelligere istā visio-
ne. de terco Job. xij. vos vocatis
me magister et dñe et bene dicatis
fui etem. Ysaie. l. dñs aperuit mi-
chi aure vt audiā euz tanqz ma-
gistrū. Per p̄mū est iohānes euā
gelista sublimissimus. per scđm
aplecta eximius. per terciū doctor
egregius Ysaye. lij. Ecce intelli-
get seruus meus exaltabit et ele-
uabit et sublimis erit valde. Ex
altabit quippe i corporali. eleuabi-
tur i p̄magmaia. et sublimis eit
valde. in pura simplici intellā-
li visione. Dic ergo ē grandis a-
quila. qz grandis gñdior et grā-
dissima sīm tres gñdus acute et di-
uine visionis. Hcōa p̄prietas eit
qz alte volat qd̄ ut dīat in celesti
ierarchia dīmus dyomisi? altiuo-
lū signat dīme cōtemplacōis. nō
enī ioh̄es describit dīma per crea-
ta visibilia in qbus dei inuenit
vestigium. nec describit dīma p̄ cre-
ata inuisibilia in qbz dīma resul-
tat qsi p̄ speculū. nec describit di-
wina p̄ emigmati occulta i qbz
dīma latet p̄ allegorie secretū. sī
describit dīma p̄ ipm̄ lumē dīmū.
et ideo altissime euolauit. Deute-
xxxij. sic aqla ad voladuz puōns
pul. si. et sup. e. vo. sic enī docuit
nos a vestigio eleuatos speculū et
emigma trāscēdē. et i ipō mārcū
scripto luie p̄ cōplacōem volare

Apōc. viiiij. Audiuī vocem vniuersitatis aquile volantis p̄ mediū celi. vni ca em̄ h̄ec aquila audīt̄ p̄ mediū celi volare vestigium in infimis non tangens q̄ in medijs creaturis sp̄ūalibus speculū q̄ emigma transcedens et usq; ad celum trinitatis se attollens quādō medie in trinitate psone hoc ēvbi describit p̄petatem q̄ diuinitatē. Job xxix. Nūquid ad preceptū tuū eleuabit̄ aquila q̄ in arduis ponet m̄dum suum? Hanc em̄ eleuacionem intellectus perficere non potuit. nisi solus de? q̄ in a:du iissimis sic m̄dum poneret intellectus. Vnde in prosa dicit̄ de ip̄o Volat avis sine meta q̄ nec vates nec propheta euolauit alius Tercia proprietas ē q̄ quis fit avis rapax. tamen sicut q̄ leo est sue prede cōmunicativa q̄ in hoc laudat̄ Iohānes q̄ licet diuina solus viderit. tamen non soli sibi retinuit̄ sed ad utilitatem eccie episcopis q̄ doctoribus cōmunicauit tali modo scribens q̄ tali sermoe q̄ intelligi possit. psa. viiiij. Num tibi libr̄ grandem q̄ scribe in eo stilo hominis hoc est ut humānus intellectus apluentere possit gratia que i libro eternitatis sp̄existi Abac. scđo. Scribent percurrat qui leg erit. p̄. Cor. iiij. Nō ve m̄ ad vos in solimitate sermonis aut sapientie annuncians vobis euangelium xp̄i. p̄. Corinth. xiiiij.

Malo quinq; verba loqui sensu meo in ecclesia vt alios instruā q̄ decem milia verbor̄ in lingua Osee. viiij. In guttuē tuo fit tuba q̄si aquila super domū dñi. In gutture quidem tuba est quādō sermo ad cordis referēt intellectum sed super dominum dominū est q̄ ad intellectum totius familie dominus sonans pronundat̄. sicut q̄ aquila volat aperte a nullo suos volat̄ occultas. Vnde cum tres sint modi scribendi omne qđ scribit̄. videlicet demonstratiū? qui doctrinalis vocat̄ Persuasiūs q̄ rationabilia q̄ probabilia scribuntur. q̄ narratiūs quo scribuntur historie que nec demonstrari nec persuaderi possunt. Elegit iohes simplicissimum enarratiōnis modum vt dicat. Criso?. Ut plūib? per hūc prodesset vt sciret̄ q̄ hu mano īgenio h̄ec nec persuaderi nec p̄bāri possunt. q̄ reuelatione dīma sunt edicta. Et ideo vt dicit Aug?. Maior est hūi scripture auctoritas q̄ ōnis īgenij humani perspicacitas. Et sic alibi dicit q̄ credim? debemus auctoritati q̄ intelligim? debem? veritati. q̄ opinamur debem? errori. Q̄ta aquile p̄petas est q̄ h̄ec est avis solitarie volans q̄ sedens q̄ nō cū grege sicut est ūsuetudinis multar̄ avium q̄ in hoc notat̄ ūtem placiti secretū qđ ecīā ab itinēris vult eē sequestratiū. Tre. iij.

Sedebit solitarius et tacebit. quod
leuabit se super se. quod qui se super
seipsum vult eleuare solus sedebit
ab aliis mundanis segregatus et
tacebit a tumultu concupiscenciae
et temptationum. **O**zee. iiij. **D**ucatur eaz
in solitudinem et lo. ad cor eius? **J**ob
xxxix. contemnit multitudinem ciuitatis
clamore exactoris non audit
Quanta proprietas est quod in pruptis et
in locis inaccessis indicat quod
soli iohanni competit. prupta signant
alta diuinitatis et personalis proprie
tatis quod prenupta sunt non in se sed
quod accessus ad ea per viam rationis
pruptus est. quod ratio non potest ad
illae et ideo inaccessa dicuntur **P**rophet.
Mirabil facta est scientia tua ex me
cofoxi. et non possum ad ea. **J**ob. xxx
ix. In pruptis filicibus moratur
atque inaccessis rupibus. ide con
templatur escam et debole oculi
eius propiciunt. Ab altissimis enim
theoriis videt intellectus ad que ra
cio non potest. et solida similitatis
quod sunt quod refectiones delcables.
conspicit et de longe super temporis ad
eterinitatem oculi mentis eius propi
ciunt. et hoc figuratur per hoc **I**ohanni
xxi. quod recubuit in cena super
petrus domini solidate veritatis super
quod fundata est ecclesia hoc enim soli
dum petri et filicibus est de quo dicitur
Numeri. xxvij. de summis filicibus
contemplabor eum et de collibus considerabo eum. **P**rima enim veritas filex di
ctitur propter soliditatem. collis propt

altitudinem. et ab hac inscribedo
ad planiora descendit batus iohannes **E**xodus. xxxij. est locus apud me
et stabis supra petram. ibi ergo mi
di posuit iohannes. quod in solido eter
ne veritatis mente querit. et sic ad
planiora humanitatis quod volatum est
mittens descendit et rursus ad alta
reuelatas per resurrectos gloriam ad
celum volutum reduxit. **P**roxima proprie
tates est quod ut dicunt frequenter amie
nistri inter oua ponit quod lapide ser
pente a modo colberet ne oua cor
rupat vel inficiat. Ita iohannes hoc
euangelium in modo ecclesie posuit. vel
tim scribes inter euangelistas ne
virus heretice pravitatis serpens
antiquus immites aliorum euangeli
starum scripturam corrumperet. et hoc est
dictum **C**ris. et hoc significatum est
Apocalypsi. vbi ultimum fidem est
celestis civitatis dominum esse amet istum in
cuius figura iohannes ultio suum ascen
dit euangelium ad fugandum virum
hereticorum ut diximus. hunc est lapis
proclus dominus misteriis dñe sine
maibus humano opacum. et con
truit statuam signum mundane
victatis et heretice pravitatis. **D**icitur
ergo iohannes est dictus aquila gaudis
Magnarum alas per quod nota est alti
tudo contemplacionis quod contemplacion
duabus virtutibus aliis quoniam una est puri
tas cordis et altera reuelacio veri
tatis. **D**e prima dicitur **M**athewi. v.
Hec mudo corde quam ipsi deum vi
debut. de talibus enim domini **M**atthew. viii.

Per nacōes i aias sanctas se tñs fert. amicos dei et ap̄bletas oſtituit. Aia enī ſcā vt ibidem dicit ſe des ē ſapiencie et h̄ec ē aia cordis purit mūdi. q̄a ſanctitas vt dicit Dyomif? ē idē q̄ pura et ab om̄i i qnamēto libera mūdicia. q̄s aut̄ purior et mūdior q̄ vgo: lictum nupciar̄ ſtēnens. Et ficut dicit p̄. Corz. vii. Virgo cogitat que dñm fuit vt fit ſancta corpe et ſpiritu. Secūda ala ē de q̄ dicit. ſecūda. Corz. iii. Nos oes ruela ta facie gl̄am dei ſpeculātes in ea dem ymaginem tñſformiamur a claritate in claritatē tanq̄ a dñi ſpiritu. Vnde fuit due ale de q̄bus dicit Apo c. xij. Date fuit mulier due ale aq̄le magne vt volar̄ in dēſertū i locū ſuū. Mulier ei iſta ē eccl̄ia. Ale aut̄ puritas cordis et reuelacio veritatis deſcripta i euā gelio ioh̄is q̄b? eccl̄ia volat volatu ſteplacōmis in dēſertū ſecretē e mūdo celeſtis hitacōmis in locū btitudinē eterne deitatis. In q̄ ſicut dicit p̄. Thi. vlt. Dei iha bitat lucē inacceſſiblē ſpūal illu minacōnis. ſic ergo Ioh̄es aq̄la grādis alar̄ magnar̄ ē q̄b? in cena recubuit ſupra pectus dñi in quo fuit ſones theſauri ſapiēcie et ſciecie dei abſconditi ſic dicit. Col. ii. Lōgo mēbrorū ductu to ē terciū p̄ q̄o ſignificat in partib? materie quam deſcribit ordo diſpoſitōis. Deſcribit enim

ordiñate vbi tā eſſentialē q̄ pſo nalemente op̄atiuā virtutez vbi tā in ſe q̄ in aſſumpta carne maifestacōez. vbi p̄tātē. vbi eru dicōnē. vbi ſaſtificacōez et tāde p̄ verbū factam imōritatis glorio ſā oſſumacōnē ſicut iſra in libri patebit diuiñioe. Dic enī verbū lōgū habet ductū mēbroz q̄a in ſe p̄muſ acceptū. deinde ad crea turā eſſentiali opacone deducit. Et tā in mēte q̄ in ḡcia maifestatur plenum ḡiae veritatis. p̄tā tuū et eruditū in doctrina et mi racul cognoscit. ſanctificatiū et veritate paſſionis et oñdī et coſum matiū esse p̄bat per glaz refur rectiōis et ſic verbū ut dicit Ihe ro multa ſignat. nam ē racio. est et ſupputatio et cauſa vniuſciuſ qz rei p̄ quā ſunt ſingula et ſubſi ſtūt. et h̄o mēbrorū ductū lōgū est ab eternitate verbi q̄ aī mundū imāpiens deducta p̄ mūdi creaciōne que p̄ verbū facta ē per ſones dñas ḡiae veritatis p̄ ihesu xp̄m facte uſq; in gloriā reſurrectiōis que poſt mūdum p̄ verbi reuſci tacōnē erit futura et ideo aptat̄ iſti aq̄le q̄o dicit eccl̄. xxiiij. Ad huic doctrinam q̄ſi antelucanū ef fundam et enarrabo eā uſq; in lōgimquū. Antelucanū enī mixtu te nebris doctrina ē eterne geneācōm q̄ ad plenū cognosci nō po test. Enarracio aut̄ i lōgimquū ē ordo doctrine p̄ eſſe nature et ḡiae

et glorie facte p̄ verbū quez ordi
nem in scribēdo ioh̄es perficiat. Ec
clesiastīcā. xxiiij. q̄ perficiat primū
scire sapiēcā. et infirmor nō in
uestigabit eā. hoc em̄ primus fe
cit ioh̄es et solus q̄ ab etermitate
incipies dei sapiēcā per onem ef
fectū sapiēcie inē nature ḡcā
et glorie stilū scribendi eduxit.

Plenaplūmū et vāietate. Quar
tum ē m̄ quo cōmendaf a plenī
tudine numerosa mīsteriorū et sa
cramētorū vāietate q̄ describit

In mīsticis em̄ virtutib⁹ verbi
ōndit in cōnumi et speali verbum
plenū est gracie et vēritatis. q̄rio
hāmis. i. ḡcia et vēritas p̄ ih̄esum
xp̄m facta ē. gracie in affectus in
formacōe. vēritas in itellūs illu
minacōne. qd̄ postea p̄ticularit
in singulū ostendit virtutib⁹ et
doctrinis. Sacramētorū etiā va
rietas. q̄ et baptisimus et p̄mā in
absoluōe peccatorū. in lazari su
scitacōne et eucharistia et ordo in
ptatis collacōne ad consecrandū
corpus dominicū. et confirmacō
in sanctisp̄us infufflācōne. et vñ
ctio extrema in cōmendacone vñ
ctiomis marie. q̄ preueit eū vngē
re in sepulturā. et sāctificacio ma
trimoniū in hoc q̄ interfuit nup
cij̄s describūf. Et ideo inducitur
regina eccl̄a per scripturā ioh̄is
amicta varietate. Ps̄. Astigit re
gia a dext̄ris tuis in vestitu deau
rato circūdata varietate. q̄ ista

varietate vndiq̄ radiat aurū dī
uine opacōnis. Ezech̄. xvi. vesti
ui te discolorib⁹. hoc ē tunica po
limita quā Gen. xxxvij. magn⁹
patriarchā fecit filio suo dilcissi
mo. has plumas desiderant qui
dixit. Renouabif ut aquile iu. t.
Isaye. xl. Assumēt pennas ut a
quile currēt et nō laborabūt vola
būt et non deficiant. Venit ad li
banū. Quintū est p̄ qd̄ notatur
cōsecucō intēcionis in scribēdo
euangeliū. lib. an̄d̄ em̄ candidacō
interpretatur et sacramēta euange
lica p̄ iohannē vsq̄ ad cādida
onē gracie. que p̄ sanguinem xp̄i
confūmata ē et vsq̄ ad cātorem
glorie que in resurrectione appa
ruit perducātur et in hoc totaz in
tentōnem suā habet euāgeliū
De candidacōne sanguinis dicāt
Apoc. viij. lauerūt stolas suas. et
cādidas eas fecerūt in sanguine
agm̄. De cātore glorie Sapien
vij. Candor lucis eterne et specu
lū sine macula dei maiestatis. sic
p̄ ioh̄em p̄ducātur verbū ex vte
ro patris genitū in om̄i splendore
sanctorū Ps̄. ex vtero ante lucife
rū genitū te. Sic ex consorciō ser
nōis dñi tota resplenduit facies
moyſi. Exo. xxxvij. q̄r vir eccl̄asti
c̄ p̄ doctrinā ioh̄is splēdōes vbi
in omnīmacōe grē. p̄ sanguinis ablū
cōez et resurrectōis glaz. efficacit
p̄cipabit et sic euāgeliū ad suā
pueit itenōez et fieri iō can. iiiij.

Xpus exponit spōse sacmētum
sue passionis et oblationis sue de-
uoconem et fraglanciam dicens.
Vadā ad mótem mirre et ad col-
lem thuris et postea vocat spon-
sam ad candorem dicens. Tota
pulchra es amica mea et macula
non est i te - veni de libano. Ne
qtur. Tūlit inde medullā cedri.
Qd sextū est et vltimū in q mē-
dat a ūsumacōne icorruptōnis
quā intendit p sacramenta descrip-
ta. Cedrus qui ppe iputribil' esse
dicat. et pma incorruptionē est i ip-
sa vbi diuinitate vt dicit Aug.
qareva icorruptō et immortalitas
vera est imutabilitas. qā in hīs
que mutantur ipsa mutatio non
nulla mors est. p. ad Thi. vlti.
Qui solus habet imortitatem et
lucem inhibitā inaccessibilem. Et
ab hac icorruptōne inchoat Jo-
hānes et ponit eā radicem om̄is i
corruptōnis. qua cetera icorruptō-
nis p ḡiam et gloriā tā i mē-
te q̄ i corpe efficiunt ptiapia et
deducat in icorruptōni glorie p
resurrectionē in q icorruptibilis
de om̄ia efficat in om̄ib⁹. Napiē-
cie. vi. Cōsummatio icorruptōis
facit esse p̄imum deovnde glori-
af spōsa. Cati. p. dices. Tigna
domorū nrārū cedrina. qā om̄is
habitacio eccliesie hīs fulcit icor-
ruptōib⁹ q̄ a fidelib⁹ ptiapā
tur et i hīs est tota ūsumacōna
ture rational' et scripture et sacmē

toz xp̄i pfectio Et hoc ē qd dicat
Ezech. xvij. hec dicit dñs deus.
Ego sumam de medulla cedri sb
limis et plantabo sup mótem ex
celſū et eminentē in móte sblimi
dom̄ israel. medulla incorrupci
onis deitatis vt est cuius p̄tate
in se latentis xp̄us etiam ad in
corruptionē resurrexit. Job. x.
P̄tatem habeo ponēdi aiam me
am et iter ūsumendi eā. hec plāta
ta ē sup mótem xp̄m excelsum in
potissimis ḡiae munerib⁹ et emi
nētē i altitudine diuine maiesta
tis in monte sublime dignitatis
hūane nature quā innunē a p̄tō
assumpit qui mōs ē domus ūue
familie isrl ūue om̄ium fidelū p
participacōne vt ônes icorruptō-
nis ptiapes fiant sicut dicitur.
Epl. iiij. Donec oēs occurram
inviz pfectū. in mensuraz etatis
plentudis xp̄i qui est bndictus
in secula seculorū Amen. Ex iā
dictis patet ea que in p̄iāpijs li
broū solent iquiri scz q̄ fit hui
libri causa efficiens. q̄ materia si
ue subiectū. q̄ forma. quis ūue
ſuue utilitas. quis titul⁹. cui pti
sapie ūupponat. Efficiēs enī cau
sa p̄ma sapientia dīma est se ier
bo increato Joh̄i manifestā et i
verbo incarnato Johānem erudi
ens et mouens ad scribēdū. Ma
the. x. Nō vos estis qui loqm̄ini
hī spūs p̄is v̄i qui loquit̄ irob.
Spūs autē p̄is spūs ē sapiēcie

loquentis ppter qd indubitata scripture hui est autoritas. Et cu omnis sciencia principijs p se notis fulciatur per que regitur ad discens scienciam ut deuemat ad ppositum sue intentiois. patet q oia illius sciencie principia sunt veritates domine p spiritu sapientie reuelate. et ideo certissima Thitum. i. sciencia q fidei pietate est quam promisit qui no mentis deus. Causa vero efficies proxima exterius e iohes. qui archana vbi ab ipso sacro dominico corporis fonte potauit. Iohannes ultio q a recubuit in cena supra petrum domini. Ps. Lingua mea calami scribe velociter scribetis. Et iterum audiā quid loquar in me dñs deus meus et ideo est fidelis. Ioh. xix. qui vidit testimonium perhibuit ille scit quod verū dicat. Dic ergo hec scripturā ex infinito autore e autentica. et ex exteriori ori e fidelis. Materia aut siue substantiū verbū est tam ī se q in suis proprietatib psonalibus et ī ēēn cialib consideratū q eā ī h̄is q perficit ī carne assumpta ī esse glorie et glorie. et ideo perfecta ē ista doctrina q nichil de verbi proprietatis et effectib obmittit. Eccl. pmo. fons sapientie verbū dei ī excelsis. et ingressus illius mādata eterna. Ingressus enī verbi sūt implecio mādatorū eternorū partis pdestinantis per sacramenta verbi h̄inem reducere ad lumen

vbi et vitā. et a tali unitate verbi hec sciencia ē vna et ut ita dicatur unita et nō discura vel dissuta sic sciencie seculares aliae mēdicates suffragia: ad sui ppositi declaracionē. Est eā: libera: istius libertate. quecumq; alia ē sciencia de ente creato: ancillās et ancilla ē: ista ad quā oēs alie referuntur libera vel sola ē vel marie. vñ eā h̄ sciencia libeāt Ioh. viij. Si vos māseritis ī sermo. meo ve. di. me. et cognoscetis veritatem et veritas libeabit vos. Est eā nobilissimā p libertū qd est vrbū ī carnatū qd nobilissimū est. Proū. vñ. nobilis ī portis vir ei. q quis enī alij euā geliste dīna scribūt. dīma tñ verbi ī carnati nō scribūt. et ideo iohanes nobilior ē īter euāgeliastas sicut euāgeliū est nobili ī ter alias scripturas dīmas. Ex dictis autē elicit q cū sciencia vna sit nobilior q alia ut dicit aristoteles ī principio libri de anima ex eo q cercior est ī demonstrādo vel ex eo q de mirabilibz ī substantiā et libertate pribz et passiobz q ista sciā om̄ est nobilissimā p necessariā causā nobilitatis. vñ enī dei pma lux ē et rāco manifesta comis et intelligēdi oia que manifestant et intelliguntur et sic certissimū est probacōmis et demonstrātōmis principiū a quo om̄ia alia habent. q et sunt et principia sunt verbū etiam dei nobilissimū est et

mirabilissimum inf. omnia de qui
bus ut de subiecto tractari potest.
Propter. Mirabil est sciēcia tua facta
ex me tē. Forma aut ad quam
reducit modus agendi et ordo iā
in pmissis hīta est. quia modus
agēdi nūciatiū est eorū q̄ intus
spūs sapiēcie p̄ verbum reuelat.
et ideo omni accepōne dignus. p̄.
Tibi vltimo. Hīdē hīmo et omni ac
cepōne dign. ij. Cor. xiiij. An
expīmentū queritis ei? qui in me
loquit xp̄us. ij. pe. p̄. Spūs acto
ispirati locuti sunt sc̄i dei hīties. Et
ideo ut dicit Crisostom. Ex cogi
tacōibus in argucījs humanis
non indiget. p̄. Dominus scit
co. hī. q. v. sūnt. Rō. p̄. dicētes se
ipsos esse sapientes stulti facti sunt
qui cū ḡliam dei cognouissent nō
sicut deum glorificauēt. si euānu
erunt in cogitacōib⁹ suis. psa
pix. Cōfundētur q̄ opabāt līmū
plectētes et texētes sb̄tilia. Līmū
enī qđ de terra est in fil sb̄tilib⁹:
est ingenij hūam sb̄tilis excogī
tatio cōplexa in ordīaconē sylo
gisticā q̄ cōfusa est et incerta respe
ctu reuelaciōis dīmē. Q̄do aut iā
patuit ex p̄dictis qualiter de v̄bi
increati p̄petate p̄cedit ad verbi
manifestacōem qđ nō misi suis
p̄petatis manifestat et verbi
manifestatiōndit in miraculū po
testatem et eruditōem et sic poten
tis et sapientis verbi ōndit sācīfi
cationem et cōsumacōem i gloria

qui ordo ē cōuenientissimū se esse
p̄ seipsum cūlibet demōstratuz.
Job. xxix. verb̄ meis nichil ad de
re audebant et sup illos stillabat
eloquīū meum. Sicut enī stilla
ordinate post stillaz cadit. ita or
dinate sac̄mēta dei. **J**ohes pertra
ctat v̄sqz in finem. Finis aut et
utilitas duplex est in se sc̄z quez
semp cōsequit. hoc ē sacramētoz
verbi sufficiens declaraciō. Adu
xx. Innocens ego sum a sāguine
omīū vīm. Nō enī s̄bterfugi quo
min? annūciarē v̄b̄ om̄e conciliū
dei. Finis aut in altero qui aliquī
cōsequit in auditore et aliquī non.
est fidēi edificaciō. **J**oh. xx. Dec
aut scripta sunt ut credatis. quia
Ihsus ē filius dei et ut credētes vi
tam habeatis in nomine ip̄ius.
Eccl. vlti. Finem loquendi p̄it
audiam. deum time: et manda
ta ei obserua. hoc ē om̄is lōmo.
Rō. x. Finis legis xp̄s ad iusticiā
om̄i credenti. Est etiam finis cōfu
taciō hereticorum male sentientium
de xp̄i verbi dei deitate sicut dicit
Ibero. Nichil enī p̄hibet ut di
cit. Aristo. in topicis. libro. ij. p
vna sciēcia sit duoz velut ambo
rum finū. vīm? tāq̄ finis et alte
rius tāq̄ ei? quod est ad finem i
sic est hī. quia confutaciō erroris
elicitur ex declaraciōne veritatis.
Titul⁹ aut qui dicit a greco ty
tan qđ est sol vel radius eo q̄ ad
centū liber illūnat. Est inīcaum

euāgeliū ioh̄is: nec dicit imācūm
tū pro libri pte pma . sed qz de
vbo inclans dat imācū ois eē a
doctrine. sīcī moyses ī pñcipio
vborū suorū verbū imācū esse a do
ctrine posuit a pñcipio a i b̄ finis
scpture redit ad pñcipiū. qz iō
hes hoc euāgeliū senex vltio sc̄p
fit. vt i seqntibz patebit a sic vē
ficas illud Apoc. vltio Ego fū al
pha a o pñcipiū a finis. Impfe
ctū emī eēt sacru eloquū : n̄ a deo
vbo ic̄piēs ecīā ī deu v̄bū termi
nare. Qz autē queritur cui par
ti phie supponatur Dicendū qz si
phia hūana attēditur . sapientia
multi supponit. prima Corin. ij.
quā nemo pñcipū hui mundi
cognouat. hoc ē phorū ut ibidē
dicit augustin. Si autē philoso
phia ē sapientia dīma. tunc theo
logye supponit q̄tum ad illam
pteni q̄ est de verbo dei cū suis sa
cramētis. Ex supius tamē dicitis
magis pprie dicitur superponi q̄
suppon pp̄ter eminēiaz sue dig
tatis. Hic ergo pat̄ de h̄is q̄ ī
pñcipio libri videt eē īqrenda.

Hic libro Iheromim̄ pre
mittit plogū ad isti euā
geliste cōmendaconem. qui dñi
ditur ī duas ptes. In quaꝝ pri
ma oñdit ex virtutibus autoris
quā ad scribendū hoc euāgeliuz
habuit cōgruenciā. In scđa vō
pte scripture sue oñdit ordinem
a autoritatē a necessitatē. Prima

harū parcūz dñuidit ī duas p
tes. ī quaꝝ pma cōmendat vir
tutes p quas ad scribendū habu
it cōgruenciā. In scđa autē poit
ipius cōgruencie rōem. ex ill̄ vir
tutibus assumptā . primo igitur
cōmendatur autori ex v̄tutibz. Et
circa b̄ duo facit. Primo em̄ sex
autoris ponit cōmendacones. se
cūdo autē pñcipalis v̄tus a qua
cōmendat. duplex datur testiō
mū. Int̄ sex autē a quibz cōmen
dat. Primo cōmenda dat a nomine
cū dicit: hic ē ioh̄es: qz ioh̄es ē
dñi grā vel ī q̄ ē gracia vel cui do
natū est. siue cui a dño donacō fa
cta ē interptat qd nomē ī presa
giū futuronū ioh̄es accepit qz ḡ
ciā illuminacōmis a mūdicie corpo
ris p̄ ceteris accepit a dño. Et q̄
tū ad illuminacōem dicē potuit
illud scđe Cor. iiiij. Deus q̄ dixit
de tenebris lumē sp̄le descere. illu
xit i cordibz nr̄is ad illuminacōem
scāe clātitatis dei ī facie xp̄i ī hū. De
mūdicia at̄ corporis itelligat q̄ ē
vn̄ de ill̄ de qbus dī Apoc. ij. q̄
nō īqnauerunt vestimenta sua a
iō ambulabūt cū xp̄o ī albis. b̄
ē ergo cui datū est a xp̄o dño mu
nus grārū. Ep̄l. iij. dedit bona
bōibus. Hester. ij. largit̄ ē mu
nera iux̄ magificenciā pñcipale
fic ēgo cōmendatur a noīe Com
mēdatur scđo ab officii dīḡtate
euāgelistā: b̄ ē doctor a pdicato
a sc̄ptor euāgeliū. scđe Cōi. viij.

Cuiuslaus est in euāgeliō p̄ ōnes ecclias. psa. xl. Ad ih̄l̄m euāge listaz dabo. sic enim est ut dicit Math. xiiij. Scriba doct̄ in re gno celorū qui pfert de thesauro suo noua & vetera sic ē eximū int̄ aialia quib⁹ incumbit thronus dei. Ezecl̄. p. Apoē. iiiij. Quartū animal simile aquile volat. Dic est plen⁹ ocul⁹ an ad verbi eternitatem. Et retro ad resurrectōis gloriam q̄ post tēpa om̄ia pficietur respiciens. sic est rota aliorū in q̄ driga dei post égalē dignitatem post sacerdotij oblationem. post victoriā resurrectionis que. Mathe. Lucas. Marc⁹ describūt altitudiez describens deitatis. Ezecl̄. p. Apparuit rota vna quatuor habēs facies. Dic ergo doceō. p̄ dicādo. scribēdo est euangelista. Tercia cōmēdaciō est a discipulatu xp̄i cū dicit̄. Vnde hoc ē vni cus ḥthonomatiče. quia singuliter se p̄re ceteris discipulū exhibuit. Ex discipul⁹ dñi. tam i re tinendo magistri disciplinam in simone q̄ adipiscendo magistri affectuz in caritatis dilectione q̄ etiam p̄mitādo magistri sui hūi litatem & māsuetudinem ut dicit Crisostom⁹ de q̄ruz p̄mo Ioh̄is. viij. Si vos māseritis in smōe meo vere discipuli mei eritis. De secūdo Iohannis. xiij. In hoc cognoscēt ōnes. q̄a mei estis discipuli si dilectionez habueritis ad

iuicē. De tercio & q̄to. Mathe. xi. Discite a me. q̄a mītis fū tē. Quarto cōmēdat̄ ab incorpore carnis cū dicitur. qui virgo est enim vt dicit Aug⁹. Virgītas in carne corruptibili icorruptōis perpetua meditacō. p. Cor. viij. Virgo cogitat que dñi sunt vt sit sancta & corpe & spiritu & sic fuit sapiēcie dignū receptaculuz H̄ap. p. In maluolam aia; nō introibit sapiētia. nec habitabit in corpe sub. pec. sed in virgine am mētem ioh̄is sapiētia ingressa est cuius teca mūdissima fuit v̄gineum ei⁹ corp⁹. ij. Cor. iiiij. Habem⁹ thezaur⁹ istum in vas fidilib⁹. hoc ē thezaur⁹ i agro terreni corporis abscodit⁹. Math. xiij. quem cōfideras ioh̄es absco dit & vēdes vniuersa que habuit em̄t agruz illum & sicut p̄re ceteris virgines i celo sequuntur agnum q̄cūq; ierit. ita p̄re ceteris v̄go Iohānes secut⁹ dñm plēm us iuestigavit deitatis xp̄i mīstria. Quinto cōmendatur a dīma elcōne cum dicit̄. est a deo elect⁹ que electio intelligit i discipuluz & apostolum & euāgelistā. Ioh. xv. Ego elegivos & posui vos vt eatis & fructū afferatis tē. Ante hoc tñ erat electus p̄ ḡcie apposiciōne & eternā p̄destinacōne. Rō. viij. Quos p̄destinavit & formes fieri p̄maginis filij sui los & vocavit. Eph. p. Elegit nos ante

constitutōnem nūdī in ipō vt es
semus sādi et īmaculati in spā
eius in caritate. **M**ath. i. et **L**uc.
vi. Elegit duodecī quos vocavit
ap̄los. **S**exto cōmendatur a
cācōne non enī vocatur vt mathe
us ab illicito lucro nec a causa lu
cri līcītī sicut a pīscacōne vocant
petrus et andreas h̄ ab occupaci
one matrimonij sādi et a deo isti
tuti eo q̄ p̄estat impedimentū
vite cōtemplatiue ad statū in q̄
fine impedimentō quis deū potest
cōtemplari. vnde p̄ma Coz. vii.
Aplus prouocās ad statū virgi
nitatis dicit. hoc autē dico nō vt
laqueū wobis īiciāz h̄ ad id qđ
honestū est prouocem. et qđ fine
impedimentō facultatem prebeat
domino obsecrādi vel dño se ob
seruādi. et hoc ē qđ dicit: quez de
nupcijs: hoc ē de sollēnitate nup
ciarū volente p̄ consensū matrio
nij nubere p̄ comixtionē carnalis
copule: vocavit deus: qđ tamē ex
psse non legit h̄ opīmo ē quorun
dam q̄ factū sit in nupcijs i cha
na galilee factis. **J**oh̄is. ii. nec in
hoc voluit aliqđ peccatū ioh̄es
i. Coz. vii. nō peccat virgo si nu
bit. beator autē erit si sic p̄māse
rit. nec est presumendū q̄ libidi
ne ductus nubere nolueit ioh̄es
h̄ q̄ tunc fuit propagātiō religiōis
cū transfusione seminis. Ideo ig
nar? iam inclinante ḡcie in nup
cias cōsensit. **N**imile qđ habēs

in mente cū sara filia rachuelis q̄
dicit nunq̄ cōcupiui virū et mun
dam seruauī meaz aiam ab om̄i
cōcupiscētia. virū autem nō libi
dine mea h̄ in timore tuo cōsensi
fusce. et ideo statī post q̄ intelle
xit in xpō nobilius p̄cereari fide
les p̄ verbi incorruptionē q̄ per
carnē statim cū cristo ad frugēz
melioris vite cōuolauit et exhib
acepit ecclā q̄ bij q̄ contraxerit
per verba de p̄nti ante carnalem
copulā ad frugēm melioris vite
p̄nt conuolare ecclā altero coniu
ge cōtradidente: **C**ui v̄ginitatis
q̄c: **H**ic incipit daē duplex testi
moniū v̄ginitatis q̄ p̄cipua
vtus ē inter eas a qb̄ cōmenda
tur. **P**rimū testimoniū nū est a p̄
rogatiua dīlōis. **D**e dōm est a cō
missa in cruce custodia matris.
De primo dicit qui. s. iohām du
plex testimoniū. qr̄ in ore duorum
vel trūiū testimoniū statōne verbū: da
tur: p̄ scripturā in euangelio qđ
ipse ioh̄es describit vnu. s. q̄ p̄
ceteris a deo dīlōis dicit: et h̄ ex
psse non legit h̄ p̄ antonomasi
am intelligitur **J**oh̄. xi. vbi dicit
tur vidit illū discipulū quez dili
gebat ih̄us qui et recubuit in ce
na super pectus eius. **E**t q̄uis de
hoc fint questioes difficiles in se
quētibus huius libri explicande
tamē hoc dicit potest q̄ p̄ceteis
dilexit ioh̄em non s̄m quantita
tem dilectionis. sed s̄m signum.

Et cū dīlāō dīi ponat effectum i
re dīlecta hīm cui? qūtitatem ma
ior dīlectio vī minor dīlectio dīci
tur. Effectum quidem dīlectoīs
hīm vitam actiuaz maiorem inue
mī in Petro cui claves cōmīsīt
et ecclīe gregē et sup quem ecclīaz
edificādām p̄dīxīt. **M**ath. xvi.
App̄ter qd̄ et ip̄e petrus vertex et ca
put et p̄nceps dīcīt ap̄lorū. **E**ffe
ctum autē ḡcie in ordīne ad vitaz
dīmplatiuam maiorem in uem
ui? in Johāne q̄ sup pect? dñi re
cubuit quē à dolore mortis p̄suā
dū p̄dīxīt. cū sācmenta sue dīta
tis reuelauit et q̄ ad hoc p̄ ceteris
dīcīt dīlcūs et hui? q̄dem dīlecto
mis causā h̄ dīcīt. Ihero. esse casti
tate v̄gīnitatis. **S**ap. iiij. **V**e cē
que nesciuit thoz in delito. **H**ec
igit̄ habebit fructū in refectione
aiaz sāctaz. **C**risostom? autem
causam dīlectoīs hui? dīcīt esse
ingemītam hūic ap̄lo mansuetu
dīmēi i q̄ pre ceteris xpo similis
eāt. quia hāc eciam in moyse dī
lexit. **N**umeri. xvi. **E**rat at moy
ses mansuetissim? viroz om̄ū q̄
erāt sup terā. hāc eciam i dauid
qui erat vir hīm cor dīi dīlexit. ij.
Re. xxiij. ip̄e tenerrim? et q̄si lig
mōernicul? qui fāte est lemitatis
vt non senciat dum tāgit v̄l at
trectat. **A**ug?. autē dīcīt q̄ cau
sa hui? p̄cipue dīlcōmis erat q̄ io
hānes viceusa eciam xpm̄ pre ce
teris dīlexit. **H**oc oportuit intel

ligi hīm modūm p̄dīchū i effectu
cōtemplacōis. q̄a p̄ certo in effe
ctu actōnis petrus pre ceteris fer
uēnā? dīlexit. **P**rou. viij. **E**go dī
ligētes me dīlīgo. **H**ecūdū autē
testimoniū ē q̄ huic iohāmī ma
tre suā marīa bīssimā virginem
pēdens in cruce et curā mīrīs aplī?
vīsibiliter non agēs commēnda
uit dīcīs. **J**ol. xix. **M**ulier ecce
fili? tuus. ad discipulū autē. ecce
mater tua et ex illa hora accepit
ēa discipul? i sua et ex illo tūc itel
ligīt mortu? fuisse ioseph dñi nu
trīa? q̄ si vīxīset nō alā custodē
supordīnasset. **T**ātū ergo depo
sitū cōmittere iohāmī signum fu
it p̄rogatīe dīlcōmis et ḡruebat
v̄t vīginem mīrēm v̄go. **J**ohānes
huaret curā gerēs ip̄i?. **D**enīqz
manifestans. q̄c. **H**ic pōnit con
gruentiam scribēdi euāgelīum a
cōmēdatīs v̄tutib? sumptā et p̄ci
pue ab ea q̄ p̄ncipal? est iter eas
et hoc est mētis et corpīs vīrgīni
tas. q̄a ex hoc q̄ in delecta cōnēm
copt? rācio nū p̄ descēdit sincēri
rem et clariorem possidet itellectū
et ex hoc patet q̄ perpetue incor
rupcōmis meditatio vt dīcīt **A**u
g?. līmpīdi? dīna cognoscit. q̄a
vt dīat mercurius termegistus
de? deorū nō mīfi abstracto a car
ne itellectū vīderi valet et cognō
sci. Ab hac ergo virtute **J**ohes
sumit duas ḡruēcias scribēdi.
Vaz quidem ad verbi increati

proprietates. alterā autē ad īm
cium signorū quod pretermisſus
ab alijs euāgelistis solus ponit
iohannes. Et hīm hēc duo pars
ista diuidit in duas ptes. In
pma autem harū parciū tria fa
cit Ieronimus quorū primum
est q̄ se v̄ginem iohānes i p̄m
cipio euāgeliū dēmostravit. scđm
est per quid se virginē ostendit.
Tercium autē est v̄sqz q̄ verbi
noticiam in scribēdo deduxit. Di
cit ergo: demiqz quia scilicet vir
go erat et aquila qui n̄ ad carnē
sed ad lumen īcircumscriptū o
culos duxerat opus ichōans sue
scripture: incorruptibilis verbi
quia materia sue scripture ē ī
corruptibile verbum quod incor
ruptibile de incorruptibili patre
incorruptibiliter ab eterno gene
ratū est. solus inter euangelistas
vel inter önes scriptores qui de
verbo paterni intellectus scrip
serunt ut socrates et plato et an̄ los
mercurius trimegistus testatur
per scripturā verbum eternū car
nem factum ē ī vltimis tēponi
bus et hoc quidem scribendo fāt
manifestas ipō facto i euāgeliō
sic a se desc̄pto qđ erat ipē vel qđ
erat ipē quivirgmeo intellectū et ī
corrupto aqlia visus v̄tute sic et
nū lumen cōspexerat. et hoc ē qđ
dicit augustinus. q̄ in libris philo
sophorū legerat in p̄cipio ē ver
bū ī paterno intellectū. et q̄ öma

per verbū facta fūt. q̄ nō legit ibi
verbū carnem factū esse. hoc aut̄
plane patet i libro socratis de na
tura deorū et ī fine p̄me partis
thimei platois. et ī libro trime
gistique de distinctione deorum et
causarū composuit. Testat̄ autē
hoc iohānes nō solum per ea que
dicta fūt sed etiam primū signif
ponens int̄ omnia q̄ xp̄us fecisse
legit qđ ī nupcijs feat̄ domini?
vbi mutauit aquā ī vinum. Jo
hānis. ii. et insipidas delicationes
et generaçōes carnis ad saporem
celestium et intellectuālūz gaudiorū
comutauit ut dicit Crisostomus?
in hoc ostendens quod vel quid
erat ipē sicut prius qui ad saporem
vini de insipiditate aq̄ transferat
vnde dicit seruasti vīnum bonum
v̄sqz adhuc. hoc autē facit ut le
gentibz ad intellectū spiritualez
euangeliū suum dēmostraret ipa
lōne q̄ vbi dominus ad nupcias
mentales ī vīnone sp̄us creati
ad increātū īmutatus per fidem et
cognitōnis deuocōnem debeat de
ficere et abici vīnum carnalis gau
dij nupciarū carnalium et virgi
nitatis mūdicia ī integratōe cor
dis generari. Eph. v. Nolite ī e
briai vīno ī quo ē luxuria. loth
enī themulentus filias corruptit.
Genes. ix. noe īebriatus ī ge
nitibus nudatus. turpit appa
ruit. Genes. nono. holofernes po
tatus et capulat̄ a vīno capite

truncat? fuit. **Judith.** xij. **H**al
thasar vīnum bibēs regnum per
didit **D**ani. v. q̄ sic sēper patz q̄
vīnum dilācōmīs carnāl mētez
deūrgīmās corūpīt q̄ i p̄dīcōem
adducat. **E**contra sicut dīcīt. **D**a
ni. p. **D**aniel. p̄p̄ osuit in corde suo
ne pollueret de mensa cībi regis
terrem neqz de vīno pot? eius. ac
cepit grām itellēdi secreta dīui
na. **Eccēs.** ii. **C**ogitauit a vīno ab
strahere carnēi meaz. vt animū
meū tñsferrem ad sapientiam q̄
vt demōst̄aret legētibus q̄ vbi
imutat? est dñs. **ōmīa** q̄ in homī
ne sunt debeat apparere noua.
Apo. xxi. **D**ixit q̄ se debat in thro
no. Ecce noua facio omnia veteri
bus imutatis vbi s̄b veteri lege.
Per aquā infipide carnāl cīmī
tōmīs siebat p̄pagaciō. mutaciō
ergo veterz est tñsitus carnalis io
cunditatis infipide q̄ magis est
in nupcijs ad iocūditatē sapide
delācōmīs q̄ ē in vīmōne spiritu
um creati q̄ increati in icorruptō
ne itellect? .p. **C**or. vi. **Q**ui ad
herz deovn? spūs est. **L**euit. xxv.
Romīs supuenientib? vetera p̄i
cētis. ii. **C**or. v. **S**i q̄ est in xpo
noua creatura. etera ūmīa tñsierit
q̄ ecce noua sunt ūmīa. **H**oc aut
euangeliū. **N**ecunda pars est
in q̄ locum a ordinē scripture **J**o
hāmīs determinat. q̄ diuidit in
duas p̄tes. **I**n q̄z prima tangit
scripture huius locum ordinēm

q̄ autoritatē. **I**n secūda autē oñ
bit causā quare ip̄e **I**heronimus
ōmīu horz non expōnit racōnem.
Prima autē hāz p̄cūm tria con
tinet. scz ordinē locū q̄ scriptor
Johāmīs autoritatē q̄ diligēcā
scriptoris a ordinē t̄pis huius
euangeliū ad euangēlia aliorū
euangelistar̄. **I**n p̄mo horz duo
facit. tāgit em̄ scribēdi ordinēm.
q̄ descripti ordinēs idūcit racōe.
Tāgit ergo de loco scripture. **H**oc
aut̄ euangeliū iohes scripsit vt
postoris p̄ficeret in asya qđ ad
ōmēdacoem facit euangeliū. q̄a
in asya minore q̄ē grecia: multi
tudo fuit sapiētūm hātorūm. p.
Cor. p. Greci sapiētiam q̄runt
q̄ tangit ordinēm tēporis dices.
Postea q̄ in pathmos iſulā ad
quam p̄ dominianuz relegat? fu
erat. sicut dicitur **A**po. p. **A**poca
liphim qđ reuelaciō interptatur
scripsierat. q̄a sicut dicit **A**ug? i
glosa a tēpore dominice ascensiō
nis p̄ annos. xlvi. absqz ad mī
culo scribēdi v̄sqz ad ultima do
mīciam tēp a p̄dicauit. s̄ a sena
tu romano occiso domīciano. pre
ceptoqz q̄ ūmīa reuocarent que
domīcian? fecerat et q̄ ifaustūm
domīciam nomen q̄ ymago de li
gmīs q̄ lapidibus eraderetur vbi
cumqz scriptum v̄l sculptum iue
miretur tūc enim p̄mittēte curia
cum de exilio redisset **J**ohannes
ep̄liphim cōpulsus ab ep̄is aspe

de coeterna deitate filij cu[m] p[re]scrit[er]it contra hereticos. q[uod] eo absente in ecclesiis in quibus fidez fundauerat apostolus irrepererant q[uod] christum ante beatissimam mariam fuisse negabat etra quos scribit verbū in principio fuisse. et in fine temporū carnem factum fuisse et sic euangelium sibi ordinem tempos post apocalipsem scriptit iohannes et hoc est quod dicit. Alioquin tamen ordo est librorū quo ad continentia ipsorum. quia in euāgelio fundacio ecclesie per sacramenta christi describitur et in apocalipse gubernacio ecclesie fideate usq[ue] ad ultima tempora per figurā presignatur et sic euangelius est ante apocalipsem. Huius autem duplicitatis ordinis subiungit causam dicens. ut cuius verbo dei in principio canonis hoc est canonicē scriptū in principio genesis. incorruptibile principium quo ipsum omnis creature principium est et eternum prenotatur cu[m] dicit. In principio deus creauit celum et terram. et dixit deus fiat lux et facta est lux. acetera. h[ec]c enim facta sunt omnia per verbū incorruptibile. quia ipse dixit et facta fuit. et etiam verbo crederetur per iohannem virginem. virginem in intellectum habentem finis in ultimo libro canonis in corruptibilis. et hoc factum est in euāgelio ultimo sibi tempus descripto. quando dicitur est. In principio

erat verbum: vel in ultimo libro sibi continencie librorū ordinem hoc est in apocalipse. et hoc autoritate probat cu[m] dicit dicente christo per iohannem Apocalipse. ultimo Ego sum alpha que est prima lira et principium primū figit. et o q[uod] est ultima in alphabeto grecorum lira et finem defigit. quod ipse est canonicē scripture principium et finis. Dicitur autem canonicē scriptura quod ea loco canonis hoc est regulē utimur in credendis et faciendis et sperandis Gal. ultimo quicunque hanc regulā secuti fuerint par sup illos et misericordia et superisrael dei. Et hic est iohannes. In hac pte describitur autoritas et diligēcia scriptoris. Autoritas in praescientia futurorum et miraculū. diligēcia vero in hoc quod per experientia multa docuit fidēz Christi discipulos. dicit ergo Et hic tante dignitatis et autoritatis est iohannes huius scriptor euāgeliū quod sciens ex praescientia futurorum que certitudinaliter non haberebat nisi per spiritū dominū. i. Cor. ii. 9. que fuit dei nemo nouit nisi spūs dei. Actuum. i. non est vestrum nosse tempora vel momenta que pater posuit in potestate sua. superuenisse ex decursu temporis vel officij quod acceptat a deo. se cūda Thimo. iii. 11. Ego iam delibor et tem. re. in. Diē recessus sui in quo nōatur anime immortalitas: que ad deū recedit. scđa Corinth. v.

Audemus et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore et putes esse ad deum. phil. pri. Cupio dissolui et esse cum christo esse enim cum christo multo magis melius est. Conuocatis ad modum patriarche Jacob. Gen. xlix. Congregamini filii Jacob et audite iste premen viri discipulus. quod disciplia fidei ab eo erat imbuti. Eccl. vlt. Appropinque ad me intendo et congregate vos ad domum discipline in epheso in quo sedes erat metropolitana. psa. ij. de syon exhibet lex et verbu domini de iberusalemi. pmens christum in se habitate. vel pmens christum hoc est christi fides. pmens ictus hoc est probans per multa experimenta signorum intensitue. hoc est per multa signa quod exponito probauerunt per virtutem et fidem. Fides enim non nisi per signa probari potest. Demostacio enim non habet locum in fide. quia demonstracio cogit ad conscientiam. fides autem non est nisi credere volentis ut dicit Augustinus. Cetera potest homo nolens. credere autem non nisi volens et ideo demonstracio non habet locum sed euacuat fidem meritum. quia sic dicit Gregorius. Fides non habet meritum cui humanum raciocinum probet experimentum et ideo fides que est super rationem probatur per signum quod est ultra naturae virtutem. quia sicut dicit Gregorius rebus mirabilibus fide prebeat facta miraculosa et in loco notata diligenter docto

ris qui per multa fidem firmavit. descendens sine dolore per christi sibi factam reuelacionem. in defossione profunde sepulture sue locum in quo tamen non corpus eius est. sed manna scaturiens inuentum est propter quod quidam pie autum ant eiuscum corpore et anima in celum esse translatum. sed in quo ex verbis christi pie accipit. Jo. xxii. Dic enim volo manum donec veniam. facta oratione per confirmationem discipulorum. appositus est in loco beatitudinis ad patres suos priorchas et prophetas vel angelos qui eum in forma theophanie in illuminationib. divinis generunt. Gen. xlix. summis summis quibus filios instruebat. collegit pedes suos super lectulum suum et obiit appositusque est ad populum suum tam extraneus. hoc est inumis a dolore mortis et hoc erat miraculum. quia bonus homo etiam plus quam alius in morte tolerare debuit ut dicat paulus. tamen quodammodo ex hoc accipitur quod non sit mortuus. sed supuestus gloria immortalitatis. sed hoc non esse scientium dicit hugo de sancto victore. quia sententia huc in omnibus obtinet firmitatem. morte moriemini et ideo probabilius dicit ei esse mortuum. sed statim resuscitatum sicut a virginem gloriofissimam et sic dolorem mortis absorbit gustus eterne felicitatis non sic ut non esset. sed ut amaritudo eius non sentiatur. per. Cor. xv. absorpta est

mors in victoria .vbi ē mors vi
ctoria tua .vbi ē mors stimulus
tuus s̄q̄ a corrupcōne carnis in
cocupia inuenit alien? .ā virgo
elāis a dñō virgo in euū p̄man
fit .Tamē post ōnes r̄c̄ .Dic̄ p̄
mit ordinē isti⁹ euāgelij ad alia .
et dicit q̄ vltio scriptū fit . et fib
iūgit rōnem Dicit ergo q̄ licet p̄
multa signa xp̄m p̄p̄fis̄ tam
ab epis rogatus : post ōnes : illos
euāgelistas scripsit Ded tūc que
ritur . qr̄ exq̄ matheus et ali⁹ sus
ficiēter scripserāt videt scriptuā
sua sup̄flua . Ad hoc dicit greḡ .
sup̄ illud Ezech̄ . i . rota in medio
rote . Di q̄ris quid matheus sen
seit . id qd̄ marcus lucas iohes
et tūc videtur q̄ vno euangelio
habito cetera sūt sup̄flua . R̄ndet
ad hoc q̄ verū est q̄ idem dicūt
euangeliste q̄ntū ad materiā hi
storie et sacramentoz xp̄i . et ideo
sūt veri testes cōcorditer fidē pro
bātes s̄ nō idem dicūt q̄ntū ad i
tēcionē p̄ticularem et ea p̄ q̄ deue
nitur ad illaz intēcionem et q̄ ad
h̄ sūt diuerfi et necessarij omnes
Matheus enī q̄uis in omniū at
tendat ordīnaie historiā xp̄i . ta
mē in particuliā intēdit astriue
xp̄i regalez dignitatē . et ideo ma
xime ponit ea p̄ que deuenit in il
lam intēcionem omis̄is q̄busdā
alijs adhuc nō expresse faciētib;
Marcus ecclā historiā cristi ordi
nare intēdit s̄ tamē p̄ticulariter

victoriā cristi intēdit et ea speciā
liter ponit per q̄ illa p̄bari poteit
Et sic lucas intēdit p̄bare sacer
dotiū . Et iohānes deitatem . Et q̄
per idem h̄m diuersas cōsideracio
nes remittit i diuersa . ideo quedā
eadem ōnes ponit . quedam au
tem diuersa per que diuersas fu
as intēciones ostēdūt . et ex h̄s
patet soluciō q̄fitorū . Subiūgit
autē rāconeni quare post omnes
scripsit dices : et hoc virginij debe
batur : dicūt quidam sicut vere
cūdo qui nō vltro se ingerit sed
vltimo coactus hoc qd̄ faciendū
est facit s̄ hoc nichil ē . quia in ta
libus spūalib? virgo magis fit
audax . precipue quādō iam p̄fe
ctam habet etatē . Di enī iunior
ēet annis diceret cū eliū Job . xx
ij . Junior sū tempore ws a utez
antiq̄ores ideo veritus sū ostēde
re sentēiam meā . Ded dicendū
q̄ vltimā faciē euangelio adiōere
que ē facies aquile virginij debē
bat hoc est virginēm intellectuz
bñti . qr̄ per visibilia regalis di
gnitatis et victorie et sacerdotiū
m̄t ad inuisibilia dñmitatis . pri
ma Corint . xv . nō prius qd̄ spū
ale ē s̄ quod aiale est . deinde qd̄
spūale . Greḡ . vt dū . inuisibiliter
dēū agnoscim? p̄ hūc i inuisibiliū
amore rapia . Quorū tamē ps v̄l
tima est i qua oñdit quare dicit
ordinis rōnem nō exposuit . dicit
ergo : quoq̄ tñ : euangeliorum vel

10

scriptorū tali ordine. tēporis dis-
posicio. quare unus tēpē scripsit
an̄ aliū i pfecte quidez scripsit i
tamē secūdo locū scribēdi dederit
vñ quoz libron̄ euangelij Johā
mis i apocalip̄ ordinacio diuer-
sa h̄m tēpē i stinētiam vt in an̄
habitū dictū est. ideo ex certa cō-
scientia non expomit a nob̄ p ra-
cōnem expressam i expōituā vt
in auditore vel lectore scīedi des-
iderio has rōes collocato. Per h̄
enim q̄ aliqd̄ tāgit i nō enuclia-
tur: excitatur i collocat̄ in altero
desiderū scīedi. i huet querētib̄
toz om̄ium rōnes fruct̄ laboris
per merituz i studiū i quisicōis.
p̄s. Querite dñm i affirmamini
q̄rite faciem eius sēper. i huetur
deo qui solus est magister intus
docēs. Math. xxi. Vn̄ est magi-
ster v̄ qui i cel̄ est. doctrina ma-
gisterij qui it̄ docet q̄rentes. ex
hoc de reuelatis habere debet gra-
ciarū actiones.

Capi. p̄.
Dicit̄ p̄cipio eāt v̄bū ac-
Iste liber vt dixim̄ vt
de subiecto est de v̄bo i cre-
ato in se i in carne assumpta h̄m
sua sacramenta considerato. i sicut
dixim̄ in aliorū euāgelistarū ex-
positōib̄: om̄ia q̄ inducit quilib̄
eorū ad huet p̄pē intencōnis indu-
cit manifestacionem. Ita etiā Jo-
hānes oia q̄ inducit: ad hoc idu-
cit vt diuinitas verbi manifeste-
tura i sic p̄betur habere facie aq̄le

inter aīalia thronū dei cīcumstā-
cia. Dūvidit autē iste liber tot?
in duas p̄tes. q̄ruz prima de p̄pē
tatib̄ p̄sonalibus i essentia lib̄?
v̄bi increati in se cōsiderati est.
Secūda autē est de p̄petatib̄
verbi in creaturā rōnalez ad sā
dificādum cā p̄cedentis. Et inci-
pit ibi. fuit lōmo. et patet ordo
istaz p̄cūm sicut ē ordo etermita-
tis ad tēpus. Prior autē harum
p̄cūm dūvidit in duas p̄tes. ita q̄
primo ponit p̄petates p̄sonales
i essentiales p̄ q̄s verbū refertū
ad p̄sonas diuinas. Secūdo at̄
ponit verbi eēnciales p̄petates
h̄m q̄s refert ad creatā p̄ ipsum
ibi. Qia p̄ ipsum facta sunt. In
priori haraz p̄cūm q̄tuor stinētū
apostolones q̄tuor v̄bi eterni p̄pē
tates ostendentes. quaruz p̄ma est
q̄ dicit. In p̄cipio eāt verbum
per quam oñdit verbi ad intelle-
ctū paternū inseparabilitas. secun-
da ē q̄ dicit. i verbū erat apud
deū. per quā oñdit verbi h̄m quā
p̄cedit a paterno intellectū disti-
guēs p̄petas. Tercia ē q̄ dicit. et
deū eāt verbum. p̄ quā oñdit ver-
bi ad paternū intellectū eēncial
unitas. Quarta ē que dicit. hoc
erat in p̄cipio apud deū. p̄ quā
oñdit verbi ad p̄nūm intellectū
coeq̄litas i coeteritas i sic om̄is
cōfutat heretica p̄auitas. Dicit̄
ergo. In p̄cipio eāt verbum: oñ-
dens inseparabile esse verbum ab